

[MIŁOŚNIKOW *ai*

A sg f miłośnikowę.

Sł stp, Cn brak.

*Przymiotnik od „miłośnik” ‘umiłowany, wybrany’; wyrażony przez miłośnika: Namileyfzy [Mandamusowie] profzę/ Vcźciwe bowiem ferce rychley zezwałć zwykło ná miłośnikowę prośbę zá dobrowolną żądolcią á niżeli zá mušem *GilPos* 91 (*Linde*).*

Cf MIŁOŚNICZY

AKtt